ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Κώστας Παπαδάκης

Με μία λαμπρή και ιστορική απόφασή του, την υπ' αρ. **46/25-5-2015,** που σήμερα έγινε τελεσίδικη καθώς δεν προσβλήθηκε με έφεση στον Αρειο Πάγο, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών **αρνήθηκε την εκτέλεση** του υπό στοιχ. 2BJS44/14-7 από 14-4-2015 **ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης** της Γενικής Εισαγγελέως του Γερμανικού Ακυρωτικού Δικαστηρίου, το οποίο ζητούσε τη σύλληψη και έκδοση στη Γερμανία του Τούρκου αγωνιστή **Erol Gultekin.**

Ο Erol Gultekin είναι αριστερός αγωνιστής, αντιμέτωπος για πάνω από 35 χρόνια με την άγρια καταστολή της τούρκικης δικτατορίας, φυλακισμένος και βασανισμένος για 8 χρόνια συνολικά, δικαιωμένος από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για βασανιστήρια που έχει υποστεί και για παραβίαση των υπερασπιστικών του δικαιωμάτων στα δικαστήρια Κρατικής Ασφάλειας της Τουρκίας, για τα οποία η Τουρκία καταδικάστηκε με την υπ' αρ. 52941/1999 απόφαση του ΕΔΑ, ενώ εκκρεμούν άλλες δύο προσφυγές του κατά της Τουρκίας, που δεν έχουν ακόμα δικαστεί.

Η άγρια δίωξη των τουρκικών αρχών, η οποία τον χαρακτηρίζει τρομοκράτη, αποδίδοντάς του ότι ανήκει στο TKP -ML, ένα μαρξιστικό-λενινιστικό-μαοϊκό κόμμα που στην Τουρκία είναι παράνομο, όπως και όλα τα αριστερά κόμματα, τον ανάγκασε να ζει στη παρανομία όλα αυτά τα χρόνια και τελικά να ζητήσει τρείς μήνες πριν τη σύλληψή του από την Ελλάδα τη χορήγηση πολιτικού ασύλου, αίτημα το οποίο εκκρεμεί, ενώ η ιδιότητά του ως πολιτικού πρόσφυγα είναι αναμφισβήτητη.

Η Τουρκία δεν θα είχε ποτέ το σθένος να απαιτήσει από την Ελλάδα την έκδοσή του. Και δύσκολα ένα ελληνικό δικαστήριο θα αποφάσιζε την έκδοση ενός τέτοιου πολιτικού πρόσφυγα στην Τουρκία. Αλλά ό,τι δεν ζητά η Τουρκία ευθέως, αποτελεί πρακτική τα τελευταία χρόνια να το ζητά μέσω Γερμανίας ή Γαλλίας. Η Γερμανία, λοιπόν, ζήτησε την έκδοση του Erol για να δικαστεί ως αρχηγός τρομοκρατικής οργάνωσης, αφού ως τέτοια χαρακτηρίζει ακόμα και η Γερμανία το TKP ML, παρά το γεγονός ότι το τελευταίο δεν ανήκει

στον επίσημο κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Ως ένδειξη για την ιδιότητά του αυτή, το γερμανικό ένταλμα επικαλείται συμμετοχή του σε **κομματικές συνεδριάσεις** σε διάφορες χώρες στην Ευρώπη, οι κυριότερες από τις οποίες φέρονται ότι έγιναν στην Ελλάδα, που προέκυψαν σε γνώση της από **παρακολουθήσεις και υποκλοπές** τηλεφωνικών συνομιλιών. Η συμμετοχή στις συνεδριάσεις αυτές αποτελεί και το **μοναδικό μέσο με το οποίο συνδέεται** με την τέλεση αξιόποινων πράξεων που αποδίδονται στο TKP ML, όπως σειρά εκρήξεων στην Τουρκία στα πλαίσια του αντιδικτατορικού αγώνα ή ακόμα και αποστολή χρημάτων και διαφόρων υλικών μέσων ενίσχυσης στις περιοχές της Rojava και του Kobani. Το ένταλμα σύλληψης, μη έχοντας να παραθέσει οποιαδήποτε συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη στον Erol, τον συνέδεε, μέσω της συμμετοχής του στις κομματικές συνεδριάσεις του TKP ML, με σειρά τρομοκρατικών πράξεων στην Τουρκία και στο Κουρδιστάν, υιοθετούσε όλες τις ψευδοκαταγγελίες της Τουρκίας σχετικά με την τρομοκρατική του δραστηριότητα και με ποικίλες αοριστίες και αυθαιρεσίες ζητούσε την έκδοσή του. Ενώ αναφέρει ευθέως ότι ο Erol αγωνίζεται για μια κομμουνιστική κοινωνία.

Όλα αυτά αναδείχθηκαν από την υπεράσπισή του προφορικά και σε πολυσέλιδο υπόμνημα, ενώ στη δίκη που διήρκεσε 3 ώρες περίπου, σε ένα κατάμεστο κινηματικό ακροατήριο από Ελληνες και Τούρκους (ανάμεσα στους οποίους και Τούρκοι δικηγόροι) συμπαραστάτες, κατέθεσαν ως **μάρτυρες** υπεράσπισής του οι βουλευτίνες του ΣΥΡΙΖΑ Βασιλική Κατριβάνου και Ελένη Σωτηρίου (είχε προσφερθεί και η Αφροδίτη Σταμπουλή, αλλά δεν μπόρεσε λόγω άλλων υποχρεώσεων), οι συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ Παύλος Αντωνόπουλος και Σπύρος Παπακωνσταντίνου, της ΟΛΜΕ Χρήστος Κάτσικας, καθώς και η σύζυγος τού Erol, που ήρθε από την Τουρκία για το σκοπό αυτό.

Κατατέθηκαν εκατοντάδες ψηφίσματα συμπαράστασης από κοινωνικούς και συνδικαλιστικούς φορείς, ενώ τέθηκαν υπόψη του δικαστηρίου και οι καταδικαστικές αποφάσεις της Τουρκίας από το ΕΔΔΑ, που θεμελίωναν την ιδιότητά του ως θύμα βασανιστηρίων και διώξεων στην Τουρκία.

Συνήγοροι υπεράσπισής του ήσαν οι Μαριάννα Τζεφεράκου, Παναγιώτα Μασουρίδου και Κώστας Παπαδάκης.

Παρά την εισαγγελική πρόταση, που ζητούσε την εκτέλεση του εντάλματος, το Δικαστήριο αποφάσισε ομόφωνα την άρνηση εκτέλεσης του εντάλματος και την άμεση απελευθέρωση του Erol Gultekin. Σε λίγες μέρες θα γνωρίζουμε ποια από τα πάμπολλα υπερασπιστικά

επιχειρήματα (απαγόρευση έκδοσης λόγω δίωξης ποινικοποίησης πολιτικής δράσης και πολιτικών φρονημάτων, ιδιότητα πολιτικού πρόσφυγα, αοριστία αποδιδομένων πράξεων και κατηγοριών εντάλματος, αντισυνταγματικότητα τρομονόμων, απαγόρευση έκδοσης λόγω τέλεσης μέρους αποδιδομένων πράξεων : συμμετοχή σε συνεδριάσεις στην Ελλάδα, θα αποτυπώνονται στο σκεπτικό της απόφασης, που θα διατυπωθεί εγγράφως. Ήδη είναι τελεσίδικη, καθώς παρήλθε χωρίς άσκηση έφεσης από την Εισαγγελία Εφετών η 24ωρη προθεσμία που προβλέπεται από την έκδοση της απόφασης.

Όποιο κι αν είναι το σκεπτικό της, πρόκειται για μία λαμπρή απόφαση, παρμένη σε τέτοια κορυφαία πολιτική συγκυρία που αυτοδίκαια σηματοδοτείται ως μία πράξη αντίστασης στο γερμανικό ιμπεριαλισμό και την απαίτησή του από τις ελληνικές δικαστικές αρχές να του παραδίδουν Τούρκους αγωνιστές. Είναι μία απόφαση που νομιμοποιεί τον αγώνα και την δυναμική αντίσταση στα ανελεύθερα καθεστώτα και συνειρμικά παραπέμπει στην ελληνική αντιδικτατορική πάλη, την οποία και τιμά. Μετά την απόφαση Πόλε το 1976, που δεν είχε την ίδια τύχη στον Αρειο Πάγο, ισάξιας ιστορικής σημασίας για τελευταία φορά υπήρξε το καλοκαίρι 2004 παρά την έξαρση της τρομοϋστερίας την περίοδο της Ολυμπιάδας η άρνηση του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης Αναστάση Παπαληγούρα να συναινέσει στην έκδοση του Τούρκου αγωνιστή **Ταϊλάν** στη Γερμανία, όπως είχαν ήδη αποφασίσει τα ελληνικά δικαστήρια. Ήταν η τελευταία φορά που ο Έλληνας Υπουργός Δικαιοσύνης είχε το δικαίωμα βέτο, καθώς μετά από τότε ίσχυσε ο ν. 3251/2004 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, που καταργεί το δικαίωμα αυτό στους Υπουργούς, μεταθέτοντας στα δικαστήρια και την ευθύνη της πολιτικής διαχείρισης των υποθέσεων έκδοσης με βάση το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Πέρα από τα παραπάνω, η εξαιρετική αυτή δικαστική απόφαση αποτελεί ένα σοβαρό ανάχωμα απέναντι σε μία ογκούμενη λαίλαπα δικαστικού αυταρχισμού και αυτό είναι που καθιστά την αξία της μεγαλύτερη, καθώς η λάμψη από το φως είναι εντονότερη όσο πιο βαθύ είναι το σκοτάδι που την περιβάλλει.

Πρόεδρος του Συμβουλίου υπήρξε η πρόεδρος Εφετών κ. **Ισιδώρα Πόγκα** και μέλη του οι εφέτες κ.κ. **Νίκος Σαλάτας και Παρασκευή Τσούμαρη.**

Παρά την αποφυλάκισή του την ίδια μέρα, οι αστυνομικές αρχές έσπευσαν για άλλη μία φορά να υπονομεύσουν τη δικαστική απόφαση κρατώντας τον αναίτια και στερώντας του την ελευθερία, προφασιζόμενοι τη διερεύνηση της δυνατότητας διοικητικής απέλασης, εξαιτίας του ότι δεν είχε χαρτιά και παραβλέποντας την απαγόρευση απέλασης των αλλοδαπών που ζητούν πολιτικό άσυλο, πράγμα το οποίο προέκυπτε από το φάκελό του. Οι μηχανισμοί της

πραγματικής εξουσίας δε διστάζουν να επιδεικνύουν την ισχύ της απέναντι σε κυβερνήσεις, ακόμα και δικαστήρια. Αφέθηκε ελεύθερος ύστερα από πιεστικές παρεμβάσεις της άξιας ομάδας δικηγόρων για τα δικαιώματα των προσφύγων και μεταναστών και κάτω από την κατακραυγή της πίεσης δημοσίων φορέων και προσώπων.

Ο **Erol Gultekin** από χθες 26-5-2015 είναι ελεύθερος με μία απόφαση η οποία κυριολεκτικά **έγραψε ιστορία,** βάζοντας το όνομά του δίπλα στον **Πόλε** και τον **Ταϊλάν,** και δημιουργεί σοβαρές παρακαταθήκες ελπίδας για τη συμπαράσταση στον αγώνα του Τούρκικου λαού και για την ανάκτηση της δημοκρατικής ευαισθησίας στα ελληνικά δικαστήρια.

Αθήνα, 27/5/2015
Κώστας Παπαδάκης